

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

21. januar 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 5 — begrebet »tilsvarende ydelser« — ligestilling af ydelser ved alderdom fra to medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — national lovgivning, der tager hensyn til ydelser ved alderdom modtaget i andre medlemsstater ved beregningen af størrelsen af sociale bidrag«

I sag C-453/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstolen, Østrig) ved afgørelse af 10. september 2014, indgået til Domstolen den 29. september 2014, i sagen:

Vorarlberger Gebietskrankenkasse,

Alfred Knauer

mod

Landeshauptmann von Vorarlberg,

procesdeltager:

Rudolf Mathis,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af formanden for Tredje Afdeling, L. Bay Larsen, som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (refererende dommer) og K. Jürimäe,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig V. Giacobbo-Peyronnel,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. juli 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Vorarlberger Gebietskrankenkasse ved Rechtsanwalt J. Lercher

— Alfred Knauer ved Rechtsanwältin J. Nagel og M. Bitriol

* Processprog: tysk.

- den østrigske regering ved G. Hesse, som befuldmægtiget
 - Det Forenede Kongeriges regering ved V. Kaye, som befuldmægtiget, bistået af T. de la Mare, QC,
 - Europa-Kommissionen ved M. Kellerbauer og D. Martin, som befuldmægtigede
 - EFTA-Tilsynsmyndigheden ved M. Moustakali, X. Lewis og M. Schneider, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. november 2015, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1, og berigtigelse i EUT L 200, s. 1) og af artikel 45 TEUF.
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet inden for rammerne af en sag mellem på den ene side Vorarlberger Gebietskrankenkasse (den regionale sygekasse i Land Vorarlberg, herefter »sygekassen«) og Alfred Knauer, og på den anden side Landeshauptmann von Vorarlberg (delstatsformanden for Land Vorarlberg) vedrørende Alfred Knauers forpligtelse til at betale bidrag til den østrigske sygeforsikringsordning af månedlige pensioner, som han modtager fra en erhvervstilknyttet pensionsordning i Fyrstendømmet Liechtenstein.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Niende betragtning til forordning nr. 883/2004 har følgende ordlyd:
»Domstolen har ved flere lejligheder taget stilling til muligheden for ligestilling af ydelser, indtægter og faktiske forhold; dette princip bør fastslås og udformes under hensyntagen til indholdet og ånden i Domstolens afgørelser.«
- 4 Den nævnte forordnings artikel 3 med overskriften »Anvendelsesområde« bestemmer:
»1. Denne forordning finder anvendelse på enhver lovgivning om social sikring, der vedrører:
[...]
d) ydelser ved alderdom
[...]«

- 5 Samme forordnings artikel 5 med overskriften »Ligestilling af ydelser, indtægter, begivenheder og forhold« har følgende ordlyd:
- »Medmindre andet er fastsat i denne forordning, og på baggrund af de særlige gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat, gælder følgende:
- a) [H]vis ydelser efter sociale sikringsordninger eller andre indtægter tillægges retsvirkning efter den kompetente medlemsstats lovgivning, finder de pågældende bestemmelser i denne lovgivning ligeledes anvendelse på tilsvarende ydelser, der er erhvervet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller på indtægter erhvervet i en anden medlemsstat.
 - b) [H]vis indtrædelse af visse begivenheder eller forhold tillægges retsvirkning efter den kompetente stats lovgivning, tager denne hensyn til tilsvarende forhold eller begivenheder, der er indtrådt på en anden medlemsstats område, som om de var indtrådt på dens eget område.«
- 6 Artikel 9 i forordning nr. 883/2004 med overskriften »Erklæringer fra medlemsstaterne vedrørende denne forordnings anvendelsesområde« fastsætter i stk. 1, at medlemsstaterne skriftligt giver Europa-Kommissionen meddelelse bl.a. om de love og ordninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3.
- 7 Den nævnte forordnings artikel 30 med overskriften »Bidrag, der påhviler pensionister« bestemmer:
- »1. Den institution i en medlemsstat, som efter den lovgivning, der gælder for institutionen, skal tilbageholde bidrag til dækning af ydelser ved sygdom [...], må kun opkræve og inddrive disse bidrag, beregnet efter den for denne institution gældende lovgivning, såfremt udgiften til ydelser [...] skal afholdes af en institution i nævnte medlemsstat.
2. Når en pensionist [...] skal indbetale bidrag, eller tilsvarende beløb skal tilbageholdes, til dækning af ydelser ved sygdom eller moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor pensionisten har bopæl, må sådanne bidrag ikke opkræves som følge af denne bopæl.«
- 8 Artikel 53 i forordning nr. 883/2004 med overskriften »Antikumulationsregler« bestemmer i stk. 1:
- »Sammenfald af ydelser ved invaliditet, alderdom og til efterladte, som beregnes eller udredes på grundlag af forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af en og samme person, betragtes som sammenfald af ydelser af samme art.«
- 9 Artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/2004 (EUT L 284, s. 1) med overskriften »Bidrag, der påhviler pensionister« har følgende ordlyd:
- »Hvis en person modtager pension fra mere end én medlemsstat, må de bidrag, der opkræves af den samlede pension, under ingen omstændigheder være højere end det beløb, der ville blive opkrævet hos en person, der modtager det samme pensionsbeløb fra den kompetente medlemsstat.«
- 10 Forordning nr. 883/2004 og forordning nr. 987/2009 finder anvendelse i Liechtenstein i medfør af Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 76/2011 af 1. juli 2011 om ændring af bilag VI (social sikring) og protokol 37 til EØS-aftalen (EUT L 262, s. 33).

Østrigsk ret

- 11 § 73a, stk. 1, i lov om social sikring (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), i den affattelse, der følger af den anden lov om ændring af socialsikringsordningen af 2010 (2. Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2010, BGBl. I, 102/2010, herefter »lov om social sikring«), bestemmer:

»Såfremt der oppebæres en udenlandsk pension, som er omfattet af anvendelsesområdet for

— [forordning nr. 883/2004] [...]

[...]

skal der, såfremt modtageren af den udenlandske pension har krav på sygeforsikringsydelse, ligeledes betales sygeforsikringsbidrag i henhold til § 73, stk. 1 og 1a, af denne udenlandske pension. Bidraget forfalder til betaling på det tidspunkt, hvor den udenlandske pension udbetales.«

- 12 Hvad angår den østrigske pensionsordning, der er blevet indført ved lov om social sikring, har den forelæggende ret forklaret, at pensionsforsikringen, som beskytter de forsikrede navnlig mod de risici, der er forbundet med alder, har til formål at give den forsikrede mulighed for at opretholde en levestandard, der svarer til den, som den pågældende havde før sin pension. For at få ret til en alderspension skal den forsikrede ikke blot have opnået den ved lov fastsatte pensionsalder, men skal også have været tilsluttet den obligatoriske forsikring et vist antal perioder. I princippet er enhver, der har beskæftigelse af mere end blot ubetydeligt omfang hos en arbejdsgiver, tilsluttet den obligatoriske forsikring. Personer, der er tilsluttet den obligatoriske pensionsforsikring, som ønsker at modtage pension i videre omfang end den pension, som de normalt ville have ret til, har mulighed for frivilligt at lade sig forsikre supplerende ved at betale bidrag, hvis årlige beløb har et loft. Da der er tale om en løbende forsikringsordning, benyttes de indbetalte bidrag direkte til finansieringen af ydelserne. Forvaltningen af pensionsforsikringen forestås af forsikringsinstitutionerne.

Liechtensteinsk ret

- 13 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at den liechtensteinske pensionsordning omfatter tre søjler, nemlig alders- og efterladteforsikringen (søjle 1), den erhvervstilknyttede pensionsordning (søjle 2) og de private supplerende forsikringer (søjle 3).
- 14 Mens alders- og efterladteforsikringen er en ordning med bidragspligt, der finansieres ved bidragene, er den erhvervstilknyttede forsikring, der er reguleret ved lov om erhvervstilknyttede ydelser (Gesetz über die betriebliche Personalvorsorge) af 20. oktober 1987, en kapitalordning. Den er knyttet til ordningen for alders- og efterladteforsikringen og til arbejdsforholdet. Tilslutningen til den erhvervstilknyttede pensionsordning er i princippet obligatorisk og skal, sammen med alders- og efterladteforsikringen, gøre det muligt for den forsikrede at opretholde en levestandard, der svarer til den, som den pågældende havde før sin pension. Gennemførelsen af den erhvervstilknyttede pensionsordning påhviler i princippet en enhed, der skal oprettes af arbejdsgiveren, eller som denne skal bruge, dvs. en socialsikringsinstitution. Disse institutioner kan – stadig inden for den samme retlige og organisatoriske ramme – begrænse sig til at betale lovpligtige minimumsydelser eller sikre betalingen af visse mere omfattende ydelser end disse minimumsydelser. Definitionen og organisationen af den erhvervstilknyttede pensionsordning er i vidt omfang ikke underlagt de af risici ved alder berørte personers eget initiativ eller vilje med hensyn til udformningen.
- 15 Fyrstendømmet Liechtenstein gav i overensstemmelse med artikel 9 i forordning nr. 883/2004 meddelelse om, at lov om erhvervstilknyttede ydelser var omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 16 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Alfred Knauer og Rudolf Mathis er bosiddende i Østrig, og at de i deres egenskab af modtagere af en østrigsk pension er tilsluttet sygesikringsordningen i overensstemmelse med lov om social sikring. Da de tidligere har arbejdet i Schweiz og i Liechtenstein, modtager de alderspensioner udredt af en pensionskasse inden for rammerne af den liechtensteinske erhvervstilknyttede pensionsordning (herefter »den liechtensteinske pensionskasse«).
- 17 Sygekassen pålagde Alfred Knauer og Rudolf Mathis at betale sygeforsikringsbidrag fra oktober måned 2011 af de månedlige pensioner, som de modtog fra den liechtensteinske pensionskasse.
- 18 Ved to afgørelser af 10. december 2013 nedsatte delstatsformanden for Land Vorarlberg størrelsen af Alfred Knauer og Rudolf Mathis' sygeforsikringsbidrag med den begrundelse, at kun en del af den erhvervstilknyttede pensionsordning, nemlig den, der svarer til de lovpligtige minimumsydelser, henhørte under anvendelsesområdet for forordning nr. 883/2004 og således faldt ind under den bidragspligt, der er fastsat i artikel 73a i lov om social sikring. Derimod var den supplerende del, som var fastsat i lov om erhvervstilknyttede ydelser, der svarer til de mere omfattende ydelser end minimumsydelserne, ikke omfattet af det nævnte anvendelsesområde. Det samme gjaldt for den del af den liechtensteinske erhvervstilknyttede pensionsordning, der svarede til ydelser udredt for bidrag betalt før lov om erhvervstilknyttede ydelser trådte i kraft, dvs. før den 1. januar 1989. Denne del skulle behandles på samme måde som den supplerende del.
- 19 Sygekassen har iværksat anke for den forelæggende ret til prøvelse af disse to afgørelser, og Alfred Knauer har iværksat anke over den afgørelse, der vedrører ham. Ifølge sygekassen skal de bidrag, som skal betales, beregnes på grundlag af hele den månedlige pension, der udredes af den liechtensteinske pensionskasse til Alfred Knauer og til Rudolf Mathis, mens Alfred Knauer er af den opfattelse, at der ikke skal betales bidrag af disse pensioner.
- 20 Ifølge den forelæggende ret synes en sammenligning af de lovbestemte betingelser for tildeling af alderspensioner, der tildeles i henhold til lov om social sikring på den ene side og lov om erhvervstilknyttede ydelser på den anden side, at indikere, at der er tale om tilsvarende ydelser som omhandlet i artikel 5, litra a), i forordning nr. 883/2004. Denne ret er af den opfattelse, at disse sidstnævnte pensioner henhører under denne forordnings anvendelsesområde. De nævnte pensioner beror nemlig på retsfor skrifter i den pågældende stat, der vedrører den sociale sikringsgren eller den sociale sikringsordning for ydelser ved alderdom, og lov om erhvervstilknyttede ydelser er desuden blevet meddelt fuldt ud af Fyrstendømmet Liechtenstein som værende omfattet af den nævnte forordnings anvendelsesområde.
- 21 Den forelæggende ret er imidlertid af den opfattelse, at det ikke kan udelukkes dels, at den liechtensteinske erhvervstilknyttede pensionsordning – uafhængigt af, at den som bekræftet ved den nævnte meddelelse henhører under kategorien for koordinerede pensionsordninger – ikke kan anses for at være en tilsvarende ordning som omhandlet i samme forordnings artikel 5 på grund af de muligheder, som den giver de forsikrede for selvstændigt at tilrettelægge deres egen pensionsordning, dels, at en medregning af alle de ydelser, der udredes af den nævnte pensionsordning i den østrigske sygesikrings bidragsgrundlag, i EU-retten skal anses for at være en ulovlig foranstaltning, for så vidt som den hindrer udøvelsen af den frie bevægelighed, hvis princip er knæsat i artikel 45 TEUF.
- 22 På denne baggrund har Verwaltungsgerichtshof (forvaltningsdomstolen) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 5 i forordning nr. 883/2004 under hensyn til artikel 45 TEUF fortolkes således, at alderspensioner i henhold til en erhvervstilknyttet pensionsforsikringsordning (som er blevet iværksat og præsteres af staten, som skal give mulighed for opretholdelse af den vante levestandard i rimeligt omfang, som bygger på kapitaliseringsprincippet, som principielt er obligatorisk, men hvis

(»ekstra-obligatoriske«) bidrag imidlertid kan overstige det lovbestemte minimum og tilsvarende kan omfatte højere ydelser, og hvis gennemførelse påhviler en pensionskasse, som arbejdsgiveren opretter eller anvender, såsom konkret pensionsordningen i »søjle 2« i Liechtenstein) og alderspensioner i henhold til en lovbestemt pensionsordning (der ligeledes iværksættes og præsteres af staten, som skal give mulighed for opretholdelse af den vante levestandard i rimeligt omfang, men som imidlertid bygger på princippet om løbende finansiering, som er obligatorisk, og hvis gennemførelse påhviler pensionsforsikringsinstitutioner, der er oprettet ved lov, såsom konkret pensionsordningen i Østrig) er »tilsvarende ydelser« i den nævnte bestemmelses forstand?»

Om det præjudicielle spørgsmål

- 23 Det skal indledningsvis for det første bemærkes, at når ydelser ved alderdom er blevet nævnt i en erklæring som omhandlet i artikel 9 i forordning nr. 883/2004, henhører de under denne forordnings anvendelsesområde (jf. i denne retning domme *Mora Romero*, C-31/96, EU:C:1997:317, præmis 25, og *Pérez García m.fl.*, C-225/10, EU:C:2011:678, præmis 36).
- 24 Det er ubestridt, at den i hovedsagen omhandlede erhvervstilknyttede pensionsordning i sin helhed har været genstand for en erklæring foretaget i henhold til artikel 9 i forordning nr. 883/2004 af Fyrstendømmet Liechtenstein, som skal ligestilles med en medlemsstat med henblik på anvendelsen af denne forordning. De ydelser ved alderdom, der udredes af denne ordning, skal således anses for at henhøre under anvendelsesområdet for den nævnte forordning.
- 25 For det andet skal det bemærkes, at selv om spørgsmålet henviser til artikel 5 i forordning nr. 883/2004 generelt, vedrører det i virkeligheden fortolkningen af begrebet »tilsvarende ydelser« som omhandlet i denne forordnings artikel 5, litra a).
- 26 Under disse omstændigheder skal det spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, forstås således, at det ønskes oplyst, om den nævnte forordnings artikel 5, litra a), skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør ydelser ved alderdom, som udredes af en medlemsstats erhvervstilknyttede pensionsordning, og ydelser, som udredes af en lovbestemt pensionsordning i en anden medlemsstat, idet disse to ordninger henhører under anvendelsesområdet for den samme forordning, tilsvarende ydelser som omhandlet i denne bestemmelse.
- 27 I henhold til Domstolens faste praksis skal rækkevidden af en EU-retlig bestemmelse, i det foreliggende tilfælde artikel 5, litra a), i direktiv 883/2004, både vurderes ud fra dens indhold, dens formål og dens kontekst (jf. bl.a. dom *Angerer*, C-477/13, EU:C:2015:239, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Ordlyden af denne bestemmelse indeholder ingen angivelser af, hvordan ordene »tilsvarende ydelser« skal fortolkes. Som generaladvokaten har anført i punkt 54 i forslaget til afgørelse og i modsætning til det, som Kommissionen har foreslået, har begrebet »tilsvarende ydelser« som omhandlet i artikel 5, litra a), i forordning nr. 883/2004 imidlertid ikke nødvendigvis den samme betydning som begrebet »ydelser af samme art«, der fremgår af denne forordnings artikel 53. Hvis EU-lovgiver havde villet anvende de kriterier, der er opstillet i retspraksis, vedrørende fortolkningen af begrebet »ydelser af samme art« i forbindelse med anvendelsen af antikumulationsregler, ville EU-lovgiver nemlig have anvendt den samme terminologi inden for rammerne af anvendelsen af princippet om ligestilling.
- 29 Hvad angår konteksten for artikel 5, litra a), i forordning nr. 883/2004 er det ganske vist rigtigt, som den østrigske regering har anført, at andre bestemmelser, såsom denne forordnings artikel 30 og artikel 30 i forordning nr. 987/2009 kunne regulere de betingelser, hvorunder en medlemsstats institution under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan kræve og opkræve bidrag til dækning af ydelser ved sygdom. Denne omstændighed udelukker imidlertid ikke i sig selv, at denne artikel 5, litra a), også kan regulere disse betingelser.

- 30 Det følger i øvrigt af artikel 30 i forordning nr. 883/2004 og artikel 30 i forordning nr. 987/2009, at disse artikler indfører visse punktuelle begrænsninger for medlemsstaternes mulighed for at kræve og opkræve bidrag til dækning af bl.a. ydelser ved sygdom. Disse artikler kan således ikke regulere disse krav og opkrævninger på en sådan måde, at de samme krav og opkrævninger i henhold til den indledende sætning i artikel 5 i forordning nr. 883/2004 udelukkes fra anvendelsesområdet for den nævnte artikel 5, litra a).
- 31 Hvad angår formålet med artikel 5, litra a), i forordning nr. 883/2004 følger det af niende betragtning til dette direktiv, at EU-lovgiver i den nævnte forordnings tekst har villet indføre det princip om ligestilling af ydelser, indtægter og faktiske forhold, der er blevet opstillet i retspraksis, således at dette princip kan blive udformet under hensyntagen til indholdet og ånden i Domstolens afgørelser.
- 32 Det skal således først bemærkes, at to ydelser ved alderdom ikke kan anses for at være tilsvarende som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 5, litra a), alene med den begrundelse, at de begge to henhører under anvendelsesområdet for den samme forordning. Ud over det forhold, at Domstolens praksis ikke styrker en sådan fortolkning, ville denne fortolkning nemlig udhule det krav om ækvivalens, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, og som EU-lovgiver har ønsket, idet denne bestemmelse under alle omstændigheder kun finder anvendelse på ydelser, der henhører under det nævnte anvendelsesområde.
- 33 Hvad herefter nærmere bestemt angår ydelser ved alderdom som de i hovedsagen omhandlede og under hensyntagen til Domstolens praksis, som EU-lovgiver har henvist til i niende betragtning til forordning nr. 883/2004, skal begrebet »tilsvarende ydelser« som omhandlet i denne forordnings artikel 5, litra a), fortolkes således, at det i det væsentlige henviser til to ydelser ved alderdom, der er sammenlignelige (jf. i denne retning dom Klöppel, C-507/06, EU:C:2008:110, præmis 19).
- 34 Hvad angår spørgsmålet, om sådanne ydelser ved alderdom er sammenlignelige, skal der tages hensyn til det formål, der forfølges med disse ydelser og med de bestemmelser, der har indført dem (jf. analogt dom O, C-432/14, EU:C:2015:643, præmis 33).
- 35 Hvad angår tvisten i hovedsagen følger det af selve ordlyden af spørgsmålet, at de ydelser ved alderdom, der udredes af den liechtensteinske erhvervstilknyttede pensionsordning, og dem, der udredes af den østrigske lovbestemte pensionsordning, forfølger det samme formål om at sikre modtagerne, at de kan opretholde en levestandard, der svarer til den, som de pågældende havde før deres pension.
- 36 Det følger heraf, at ydelser ved alderdom som de i hovedsagen omhandlede skal anses for at være sammenlignelige. Som generaladvokaten har anført i punkt 60 i forslaget til afgørelse bemærkes i denne henseende, at den omstændighed, at der er forskelle vedrørende bl.a. den måde, hvorpå rettighederne til disse ydelser er blevet erhvervet, eller med hensyn til de forsikredes mulighed for at modtage supplerende fakultative ydelser, kan ikke begrunde en anden konklusion.
- 37 Endelig synes det ikke under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, at der foreligger en objektiv begrundelse for ikke at behandle de omhandlede ydelser ved alderdom på samme måde. En sådan begrundelse kunne, således som EFTA-Tilsynsmyndigheden med rette har bemærket, i givet fald foreligge, hvis bidragene til dækning af ydelser ved sygdom blev opkrævet i Østrig af de ydelser ved alderdom, der udredes af den erhvervstilknyttede liechtensteinske pensionsordning, når sådanne bidrag allerede var blevet opkrævet i Liechtenstein. Det fremgår imidlertid ikke af de akter, der er blevet indgivet til Domstolen, at dette er tilfældet under omstændighederne i hovedsagen.
- 38 Det følger heraf, at det forelagte spørgsmål skal besvares med, at artikel 5, litra a), i forordning nr. 883/2004 skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør ydelser ved alderdom, som udredes af en medlemsstats erhvervstilknyttede pensionsordning, og ydelser, som udredes af en lovbestemt pensionsordning i en anden medlemsstat, idet disse to ordninger

enhører under anvendelsesområdet for den samme forordning, tilsvarende ydelser som omhandlet i denne bestemmelse, når de to kategorier af ydelser forfølger det samme formål om at sikre modtagerne, at de kan opretholde en levestandard, der svarer til den, som disse sidstnævnte havde før deres pension.

Sagens omkostninger

- ³⁹ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 5, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør ydelser ved alderdom, som udredes af en medlemsstats erhvervstilknyttede pensionsordning, og ydelser, som udredes af en lovbestemt pensionsordning i en anden medlemsstat, idet disse to ordninger henhører under anvendelsesområdet for den samme forordning, tilsvarende ydelser som omhandlet i denne bestemmelse, når de to kategorier af ydelser forfølger det samme formål om at sikre modtagerne, at de kan opretholde en levestandard, der svarer til den, som disse sidstnævnte havde før deres pension.

Underskrifter